

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE EL DRET HUMÀ A LA PAU

JORNADA CELEBRADA
AL PARLAMENT DE CATALUNYA · 2 de juny de 2010

INSTITUT
CATALÀ
INTERNACIONAL

PER LA PAU

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE EL DRET HUMÀ A LA PAU

INSTITUT
CATALÀ
INTERNACIONAL

PER LA PAU

Us presentem la *Declaració de Barcelona sobre el Dret Humà a la Pau*, el text bàsic —en aquest moment— de la campanya internacional per a la codificació a les Nacions Unides del Dret Humà a la Pau que des de fa anys impulsa l'Asociación Española por el Derecho Internacional de los Derechos Humanos (AEDIDH) i la Unesco Etxea, una campanya que des de l'inici ha rebut el suport d'organitzacions no governamentals i d'acadèmics catalans, així com del Parlament i del Govern de Catalunya.

En aquest context i de manera coherent, l'ICIP acordà organitzar amb AEDIDH, com a part de la campanya internacional, unes jornades al Parlament de Catalunya, celebrades entre el 31 de maig i el 2 de juny de 2010 i dedicades a redactar, amb un Comitè Internacional, el document que ara presentem, ja conegut internacionalment com la *Declaració de Barcelona*.

L'esforç de les persones reunides durant aquells tres dies, encapçalades pel Comitè Internacional de Redacció i pel Secretariat, junt amb la calidesa i l'atmosfera derivada de l'acollida que ens donà el Parlament, va reeixir i, després d'intensos debats, la declaració fou aprovada i presentada posteriorment en un acte públic. La Declaració recull bona part dels drets ja reconeguts internacionalment, que, tanmateix, atès que en molts casos són texts amb una llarga història al darrera, requereixen una actualització o un eixamplament i, sobretot, un context interpretatiu nou que permeti concretar els drets que desenvolupen el dret humà a la pau —individualment i col·lectivament— i també les obligacions per a les institucions.

Properament, AEDIDH i Unesco Etxea presentaran el text en una reunió internacional de la societat civil (Santiago de Compostel·la, desembre de 2010), de manera que es tancarà definitivament el procés de consulta i elaboració de la proposta i s'inaugurarà formalment el procés per aconseguir la codificació. Per preparar aquesta trobada, l'ICIP i l'AEDIDH editaran un llibret amb la declaració en quatre llengües (anglès, català, castellà i francès) i uns articles i textos de presentació i comentari. Aquesta publicació, prèvia a l'edició final, vol posar el text a l'abast del públic català, reconeixent alhora el suport del Parlament de Catalunya. A més, permet manifestar el compromís de l'ICIP amb la campanya per aconseguir la proclamació del dret humà a la pau.

Volem destacar, per acabar, la legitimació del procés que ens porta fins a la Declaració de Barcelona. Fruit d'una campanya internacional, els texts previs que inspiren la Declaració de Barcelona, a través de l'AEDIDH i Unesco Etxea, s'han debatut a tots els continents i han rebut aportacions de centenars d'entitats. No es tracta, per tant, d'una declaració del Nord, o només d'un grup de països, és un autèntic oferiment de la societat civil mundial a

les seves institucions, en aquest cas a les Nacions Unides. Tampoc podem oblidar, com a mostra addicional de legitimació, la pluralitat i la qualitat moral i científica de les persones membres del Comitè Internacional de Redacció, que figuren a la fi del text. Totes elles gaudeixen d'un prestigi reconegut, d'un gran coneixement del dret internacional, dels drets humans i del dret internacional humanitari i, sobretot, d'una trajectòria professional i personal que demostra un compromís real i constant amb la promoció i defensa dels drets humans i de la pau.

Un cop més, doncs, Catalunya i Barcelona mostren el seu compromís amb la pau, el desenvolupament, la justícia i la llibertat, i ho fan amb el treball conjunt i coordinat de les institucions, la societat civil i l'acadèmia. Aquest compromís de ben segur es manifestarà en el futur, amb un objectiu tan ambiciós (en implicar un camí llarg) com clar i concret: aconseguir-ne l'aprovació per l'Assemblea General de les Nacions Unides. Esperem que la *Declaració de Barcelona* ajudi a fer realitat la codificació del dret humà a la pau, i, sobretot, a fer-ne una realitat pel conjunt del planeta.

ICIP, Catalunya, 21 de setembre de 2010

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE EL DRET HUMÀ A LA PAU

Els sotasignats, reunits els dies 31 de maig, 1 i 2 de juny de 2010 al Parlament de Catalunya, en qualitat de membres del Comitè Internacional de Redacció d'una declaració universal del dret humà a la pau, promoguda per l'Asociación Española por el Derecho Internacional de los Derechos Humanos (AEDIDH) i la UNESCO ETXEA, amb el suport de l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP);

Prenent nota de les conclusions i recomanacions formulades en les conferències i reunions regionals de persones expertes que ja s'han fet a Ginebra (Conferència Mundial d'ONG per a la Reforma de les Institucions Internacionals, novembre de 2006); Mèxic (desembre de 2006); Bogotà, Barcelona i Addis Abeba (Etiòpia) (març de 2007); Caracas i Santo Domingo (abril de 2007); Morèlia (Mèxic), Bogotà, Oviedo i Santa Fe (Nou Mèxic, Estats Units) (maig de 2007); Washington, Nairobi (Kenya) i Ginebra (juny de 2007); Feldkirch (Àustria) (agost de 2007); Ginebra (11, 12 i 21 de setembre de 2007), Luarca (Astúries) (28 de setembre de 2007), Madrid (23 d'octubre de 2007), Monterrey (1r de novembre de 2007); Mèxic DF, Ginebra, Las Palmas de Gran Canària, Saragossa i Nàvia (Astúries) (desembre de 2007); Nova York (febrer de 2008), en ocasió del període de sessions de la Comissió sobre la Condició Jurídica i Social de la Dona de les Nacions Unides; el Parlament de Catalunya (Barcelona), Ginebra, Dakar, Madrid, València (abril de 2008); Roma i Gwangju (República de Corea) (maig de 2008); Ginebra i Bilbao (juny de 2008); Ginebra i Cartagena (juliol de 2008); París, Toledo, Ginebra, Saragossa i Montevideo (setembre de 2008); Oviedo, Alcalà, Torí i Nova York i el Parlament Basc (Vitòria) (octubre de 2008); La Plata i Buenos Aires (Argentina), i Bosco Marengo (Itàlia) (novembre de 2008); Luxemburg, Ginebra i Barcelona (desembre de 2008); Ginebra i Barcelona (gener de 2009); Yaundé (Camerun) (febrer de 2009), Ginebra i Nova York (març de 2009); Johannesburg, Sevilla, Madrid, Santiago de Compostel·la i Bangkok (abril 2009); Trevi (Itàlia), Mèxic i Sevilla (maig de 2009); Ginebra (juny de 2009); Ciutat de Mèxic i Morèlia (juliol de 2009); Donostia (agost de 2009); Ginebra i Valdés (Astúries) (setembre de 2009); Caso i Cangas de Onís (Astúries); Alcalá de Henares i Sarajevo (octubre de 2009); Las Palmas de Gran Canària, Universitat de Berkeley (EE.UU.) i Universitat de Ginebra (novembre de 2009); Alexandria (Egipte) i Ginebra (desembre de 2009); L'Havana (Cuba) i Ginebra (gener de 2010); Ginebra i Bilbao (febrer de 2010); Ginebra, Nova York i el *Cabildo* de Gran Canària (març de 2010); Luarca (Astúries), Mèxic D.F. i municipi de Telde, Gran Canària (abril de 2010); Nova York, el Parlament d'Espanya (Madrid), Bilbao i el municipi de Santa Lucia, Gran Canària (maig de 2010);

Tenint en compte especialment la Declaració de Luarca sobre el Dret Humà a la Pau (30 d'octubre de 2006) i la *Declaració de Bilbao sobre el Dret Humà*

a la Pau, totes dues aprovades per diferents comitès de redacció composts de persones expertes independents; així com les declaracions regionals sobre el dret humà a la pau formulades per persones expertes de la societat civil internacional a La Plata (Argentina) (novembre de 2008), Yaundé (el Camerun) (febrer de 2009), Bangkok (Tailàndia) (abril de 2009), Johannesburg (Sud-àfrica) (abril de 2009), Sarajevo (Bòsnia i Hercegovina) (octubre de 2009), Alexandria (Egipte) (desembre de 2009), i L'Havana (Cuba) (gener de 2010);

Hem adoptat per consens el 2 de juny de 2010 a Barcelona, al lloc indicat anteriorment, amb la intenció que l'Assemblea General de les Nacions Unides la faci seva en un futur proper, la següent declaració:

DECLARACIÓ DE BARCELONA SOBRE EL DRET HUMÀ A LA PAU

-Preàmbul-

L'Assemblea General,

1. *Considerant* que, de conformitat amb el Preàmbul de la Carta de l'Organització de les Nacions Unides i els propòsits i principis que aquesta enuncia, la pau és un valor universal, la raó de ser de l'Organització, així com precondition i conseqüència del gaudi dels drets humans per a tothom;
2. *Considerant* que l'aplicació adequada, uniforme i no selectiva del dret internacional és indispensable per a la consecució de la pau; i recordant que la Carta de les Nacions Unides, en el seu article 1, estableix com a propòsit fonamental de l'Organització el manteniment de la pau i de la seguretat internacionals, a través *inter alia* del desenvolupament econòmic i social dels pobles i del respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals, sense cap tipus de discriminació;
3. *Recordant* que l'article 2 de la Carta de les Nacions Unides estipula que els seus Estats Membres han de cercar la solució pacífica de les seves disputes internacionals de tal manera que la pau internacional, la seguretat i la justícia no siguin amenaçades, i que els Estats Membres s'abstindran d'amenaçar o fer ús de la força contra la integritat o independència política de qualsevol Estat, o de qualsevol altra manera inconsistent amb el propòsits i principis continguts a la Carta de les Nacions Unides;
4. *Considerant* que el sistema de les Nacions Unides en la seva totalitat comparteix aquesta visió, atès que "una pau duradora només es pot establir si està basada en justícia social" (Constitució de l'Organització Internacional del Treball, OIT); aspira a la millora dels nivells de vida i de nutrició de tots els pobles, així com l'eradicació de la fam (Constitució de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació, FAO); i declara que "la salut de tots els pobles és fonamental per a la consecució de la pau i la seguretat" (Constitució de l'Organització Mundial de la Salut, OMS);
5. *Conscient* de la vulnerabilitat i dependència de tot ésser humà, i del fet que determinades circumstàncies converteixen en especialment vulnerables alguns grups i persones; així com de la necessitat i el dret que tenen totes

les persones de viure en pau i que s'estableixi un ordre social, intern i internacional, en què la pau sigui una exigència prioritària, de manera que es facin plenament efectius els drets i llibertats proclamats en la Declaració Universal de Drets Humans;

6. *Reconeixent* la concepció positiva de la pau, que va més enllà de l'estricta absència de conflicte armat i es vincula a l'eliminació de qualsevol tipus de violència directa, estructural i cultural en els àmbits públic i privat, cosa que exigeix el desenvolupament econòmic, social i cultural dels pobles, com a condició per a la satisfacció de les necessitats bàsiques dels éssers humans, així com el respecte efectiu a tots els drets humans i de la dignitat inherent a tots els membres de la família humana;

7. *Considerant* que la pau és inseparable de la diversitat de la vida i de les cultures on la identitat és la base de la vida; i afirmant així que el principal entre els drets és el dret a la vida, del qual se'n deriven altres drets i llibertats, especialment el dret de totes les persones a viure en pau;

8. *Considerant* que l'educació és indispensable per establir una cultura universal de pau i que, d'acord amb el preàmbul de la Constitució de l'Organització de les Nacions Unides per l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO), “atès que les guerres neixen en la ment dels homes, és en la ment dels homes on s'han d'erigir els baluards de la pau”; tot recordant igualment la prohibició de la propaganda a favor de la guerra i de la incitació a l'odi i a la violència, de conformitat amb l'article 20 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, que ha de ser compatible amb el respecte a la llibertat d'expressió;

9. *Tenint en compte* els principis i normes consagrades en el dret internacional dels drets humans, el dret internacional del treball, el dret internacional humanitari, el dret internacional penal i el dret internacional dels refugiats; i que, d'acord amb aquests principis i normes, els drets humans són inalienables, universals, indivisibles i interdependents, i reafirmen la dignitat i el valor de la persona humana, especialment els infants, així com la igualtat de drets de dones i homes;

10. *Recordant* igualment les resolucions pertinents de l'Assemblea General, entre elles la resolució 2625 (XXV) del 24 d'octubre de 1970 sobre les relacions d'amistat i de cooperació entre els Estats; la resolució 3314 (XXIX) del 14 de desembre de 1974 sobre la definició de l'agressió; la resolució 3348 (XXIX) del 17 de desembre de 1974, mitjançant la qual fa seva la Declaració universal sobre l'eradicació de la fam i la malnutrició; la resolució 3384 (XXX) del 10 de novembre de 1975, intitulada “Declaració sobre la utilització del progrés científic i tecnològic en interès de la pau i en benefici de la humanitat”; la resolució 33/73 del 15 de desembre de 1978, intitulada “Declaració sobre la preparació de les societats per viure en pau”; la resolució 39/11 de 12 de novembre de 1984, intitulada “Declaració sobre el Dret dels Pobles a la Pau”; la resolució 53/243-A del 13 de setembre de 1999, intitulada “Declaració i Programa d'Acció sobre una Cultura de Pau”; la resolució 55/2 del 2 de setembre de 2000, intitulada “Declaració del Mil·lenni”, reiterada en la resolució 60/1 del 15 de setembre de 2005, intitulada “Document Final de la Cimera Mundial 2005”; i la resolució 55/282 del 7 de setembre de 2001, mitjançant la qual es convida a observar el Dia Internacional de la Pau el 21 de setembre de cada any;

11. *Preocupada* pel deteriorament constant i progressiu del medi ambient i pel deure i la necessitat d'assegurar a les generacions presents i futures una vida en pau i en harmonia amb la natura, tot salvaguardant-ne el dret a la seguretat humana i a viure en un entorn segur i sa; i recordant, entre altres instruments, la Declaració d'Estocolm de la Conferència de les Nacions Unides sobre el medi humà, del 16 de juny de 1972; la Carta Mundial de la Natura continguda en la resolució 37/7 de l'Assemblea General, del 28 d'octubre de 1982; la Convenció sobre la diversitat biològica, del 5 de juny de 1992, la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, del 9 de maig de 1992 i el Protocol de Kyoto de l'11 de desembre de 1997; la Declaració de Rio de Janeiro sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament, del 14 de juny de 1992; la Convenció de les Nacions Unides de lluita contra la desertificació als països afectats per una sequera greu o desertificació, en particular a l'Àfrica, del 14 d'octubre de 1994; la Convenció d'Aarhus sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en assumptes mediambientals, i la Declaració de Johannesburg sobre Desenvolupament Sostenible del 4 de setembre de 2002;

12. *Constatant* que el compromís a favor de la pau és un principi general del dret internacional, de conformitat amb l'article 38.1.c de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, segons va reconèixer la Consulta internacional d'experts representants de 117 Estats sobre el dret humà a la pau, celebrada a París al març de 1998;

13. *Recordant* la Declaració d'Istanbul, aprovada per la XXI Conferència Internacional de la Creu Roja mitjançant la resolució XIX (1969), en la qual es declara que l'ésser humà té dret a gaudir d'una pau duradora; la resolució 5/XXXII (1976) de l'antiga Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides, en la qual s'afirma que tota persona té dret a viure en condicions de pau i seguretat internacional; i les resolucions 8/9 (18 de juny de 2008) i 11/4 (17 de juny de 2009) del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides, sobre la promoció del dret dels pobles a la pau;

14. *Recordant* els compromisos assumits pels Estats africans en virtut de la Carta Africana dels Drets de l'Home i dels Pobles, l'Acta Constitutiva de l'Organització de la Unió Africana, el Protocol de la Carta Africana relatiu als Drets de la Dona a l'Àfrica i la Carta del Renaixement Cultural Africà; els compromisos contrets pels Estats en l'àmbit interamericà en virtut de la Carta de l'Organització d'Estats Americans, el Tractat Interamericà d'Assistència Recíproca, la Convenció Americana de Drets Humans i el Protocol de San Salvador; el Tractat constitutiu del Parlament Llatinoamericà i, en l'àmbit iberoamericà, la Convenció Iberoamericana de Drets dels Joves; els instruments asiàtics vinculats a la pau com ara la Declaració de Bangkok, la Carta de l'Associació d'Estats del Sud-est Asiàtic i la Carta Asiàtica de Drets Humans; el compromís dels Estats islàmics a favor de la pau expressat en la Carta fundacional de la Lliga dels Estats Àrabs, la Carta Àrab de Drets Humans i la Carta de l'Organització de la Conferència Islàmica; així com els compromisos adquirits en el marc del Consell d'Europa en virtut del seu Estatut, del Conveni Europeu per a la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, de la Carta Social Europea i d'altres convencions; i la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea;

15. *Preocupada* per la producció d'armes, la carrera d'armaments i el tràfic desmesurat i incontrolat que se'n fa, que posen en perill la pau i seguretat internacionals; per l'incompliment de les obligacions establertes en els tractats sectorials en matèria de desarmament i, en especial, el Tractat de No Proliferació d'Armes Nuclears; la qual cosa obstaculitza la realització del dret al desenvolupament;

16. *Considerant* que la comunitat internacional requereix la codificació i desenvolupament progressiu del dret humà a la pau com un dret amb entitat pròpia, vocació universal i caràcter intergeneracional, perquè correspon tant a les generacions presents com a les futures;

17. *Preocupada* per les violacions flagrants i sistemàtiques comeses en temps de pau, i convidant l'Assemblea d'Estats Part a l'Estatut de Roma que estableix la Cort Penal Internacional a considerar aquest tipus de violacions com a crims contra el dret humà a la pau;

18. *Reconeixent* les aportacions de les dones a la construcció de la pau i subratllant la importància de la seva participació en l'enfortiment de la pau i seguretat internacionals, segons van reconèixer tant l'Assemblea General en les resolucions 3519 de 1975 i 3763 de 1982, com al Consell de Seguretat en les resolucions 1325 (2000) 1880, 1888 i 1889 (2009); i posant èmfasi en la implementació efectiva de la resolució 1325 en l'ocasió del desè aniversari de la seva adopció.

19. *Afirmant* igualment que el triomf de la pau és responsabilitat compartida de dones i homes, pobles, Estats, organitzacions internacionals, societat civil, empreses i altres actors socials i, en general, de tota la comunitat internacional;

20. *Considerant* que la promoció d'una cultura de pau, la redistribució mundial dels recursos i la realització de la justícia social han de contribuir a l'establiment d'unes relacions globals econòmiques d'un nou ordre econòmic internacional que permeti assolir els propòsits de la Declaració en eliminar les desigualtats, l'exclusió i l'extrema pobresa perquè generen violència estructural, que és incompatible amb la pau a àmbit intern i internacional;

21. *Afirmant* que la pau ha d'estar basada en la justícia i que, per tant, totes les víctimes sense discriminació tenen dret a ser reconegudes com a tals, a la justícia i a la veritat, així com a una reparació efectiva de conformitat amb el que disposa la resolució 60/147 de l'Assemblea General, del 16 de desembre de 2005, que aprova *els Principis i directrius bàsics sobre el dret de les víctimes de violacions paleses de les normes internacionals de drets humans i de violacions greus del dret internacional humanitari a interposar recursos i obtenir-ne reparacions* i, d'aquesta manera, contribueix així a la reconciliació i a l'establiment d'una pau duradora;

22. *Conscient* que la impunitat és incompatible amb la pau i la justícia; preocupada per l'increment de les activitats mercenàries i per la creixent privatització de la guerra; i considerant que tota institució militar o de seguretat ha d'estar plenament subordinada a l'estat de dret, al respecte dels drets humans i del dret internacional humanitari, i a la consecució de la pau; i que, per tant, la disciplina militar i el compliment d'ordres superiors han d'estar subordinades a l'èxit d'aquests objectius;

23. *Preocupada* per la impunitat i per les activitats cada vegada més freqüents de mercenaris i de companyies privades de seguretat i militars, per l'atribució al sector privat de les funcions de seguretat que són inherents a l'Estat i per la creixent privatització de la guerra;

24. *Afirmant* que la pau implica el dret de totes les persones a viure i a romandre als seus respectius països; i conscient que els èxodes en massa i fluxos migratoris són forçosos i solen obeir a perills, amenaces o trencaments de la pau, i convençuda que, per tal d'assegurar el dret a la seguretat humana i el dret de tota persona a emigrar i a establir-se pacíficament en el territori d'un altre Estat, la comunitat internacional ha de definir sense dilació un règim internacional de les migracions;

25. *Convençuda* igualment que la pau ha estat i continua essent un anhel constant de totes les civilitzacions al llarg de la història de la humanitat, per la qual cosa totes les persones hem d'unir els nostres esforços a favor de la realització efectiva de la pau;

26. *Rendint tribut* a tots els moviments i idees per la pau que han marcat la història de la Humanitat, que han cristal·litzat recentment en l'Agenda de La Haia per la Pau i la Justícia per al Segle XXI que va sorgir de la Conferència de la Crida de la Pau de La Haia, celebrada del 12 al 15 de maig de 1999, la Carta de la Terra adoptada a La Haia al juny de 2000 i la Declaració Universal dels Drets de la Mare Terra, adoptada a Cochabamba (Bolívia) el 22 d'abril de 2010, en el marc de la Conferència dels Pobles sobre Canvi Climàtic i Drets de la Mare Terra;

27. *Afirmant* que el dret humà a la pau no serà efectiu sense la realització de la igualtat de drets i el respecte a la diferència entre les dones i els homes; sense el respecte dels diferents valors culturals i creences religioses que siguin compatibles amb els drets humans universalment reconeguts; i sense l'eliminació del racisme, la discriminació racial, la xenofòbia i altres formes d'intolerància que hi són relacionades;

28. *Convençuda* que és urgent i necessari que els Estats reconeixin la pau com un dret humà i n'assegurin l'aplicació a tota persona sota la seva jurisdicció, sense cap distinció, independentment de la raça, el llinatge, l'origen nacional, ètnic o social, el color, el sexe, l'orientació sexual, l'idioma, la religió o la convicció, l'opinió política o d'altra mena, la posició econòmica o el patrimoni, la diversitat funcional física o mental, l'estat civil, el naixement o qualsevol altra condició;

Proclama la següent Declaració:

PART I
CONTINGUT DEL DRET HUMÀ A LA PAU
Secció A. Drets

Article 1
Titulars i deutors

1. Les persones, els grups, els pobles i tota la humanitat tenen el dret inalienable a una pau justa, sostenible i duradora. En virtut d'això, són titulars dels drets i llibertats reconeguts en aquesta Declaració.

2. Els Estats són els principals deutors del dret humà a la pau. Aquest dret es realitzarà sense cap tipus de distinció i sense discriminació per raons de raça, llinatge, origen nacional, ètnic o social, color, sexe, orientació sexual, idioma, religió o convicció, opinió política o d'altra mena, posició econòmica o patrimoni, diversitat funcional física o mental, estat civil, naixement o qualsevol altra condició.

3. Totes les persones i els pobles subjectes a agressió, genocidi, racisme, discriminació racial, xenofòbia i altres formes relacionades d'intolerància, així com *apartheid*, colonialisme i neocolonialisme, mereixen una atenció especial com a víctimes de violacions del dret humà a la pau.

Article 2

Dret a l'educació en i per la pau i la resta de drets humans

1. L'educació i socialització per a la pau és condició *sine qua non* per desaprendre la guerra i construir identitats deslligades de la violència.

2. Tota persona té dret a rebre, en condicions d'igualtat de tracte, una educació en i per la pau i la resta de drets humans. Aquesta educació ha de ser el fonament de tot sistema educatiu; generar processos socials basats en la confiança, la solidaritat i el respecte mutu; incorporar una perspectiva de gènere; facilitar la transformació no violenta dels conflictes; ajudar a pensar les relacions humanes en el marc d'una cultura de la pau.

3. Tota persona té dret a sol·licitar i adquirir competències útils per tal de participar en la resolució i, en el seu defecte, la transformació creativa i no violenta dels conflictes al llarg de la seva vida. Aquestes competències hauran de ser adquirides a través de l'educació formal i no formal.

Article 3

Dret a la seguretat humana i a viure en un entorn segur i sa

1. Tota persona té dret a la seguretat humana, la qual cosa inclou la llibertat enfront de la por i de la necessitat, que en ambdós casos son elements de la pau positiva.

2. Els éssers humans i els pobles tenen el dret a viure en un entorn privat i públic que sigui segur i sa, així com a rebre protecció contra qualsevol acte d'amenaça o de violència física o psicològica, amb independència de la seva procedència estatal o no estatal.

3. Els éssers humans i els pobles tenen dret a exigir als Estats que apliquin efectivament el sistema de seguretat col·lectiva establert en la Carta de les Nacions Unides, en particular l'arranjament pacífic de controvèrsies, amb un respecte absolut de les normes del dret internacional dels drets humans i del dret internacional humanitari;

4. La llibertat enfront de la necessitat implica el gaudir del dret al desenvolupament sostenible i dels drets econòmics, socials i culturals, en particular:

- a) el dret a l'alimentació, a l'aigua potable i sanejament, salut, habitatge i educació;
- b) el dret al treball, a gaudir de condicions laborals i sindicals dignes, en particular el dret a la igualtat de remuneració entre les persones que desenvolupin la mateixa ocupació o prestació; i la protecció dels serveis socials en condicions d'igualtat de tracte, així com el dret al descans.

Article 4***Dret al desenvolupament i al medi ambient sostenible***

1. La realització del dret humà a la pau i a l'eradicació de la violència estructural requereixen que tota persona i poble tingui el dret inalienable a participar en un desenvolupament econòmic, social, cultural i polític en el qual puguin realitzar-se plenament tots els drets humans i llibertats fonamentals, així com a contribuir a aquest desenvolupament i a gaudir-ne.
2. Tota persona i poble té dret que s'eliminin els obstacles que impedeixen la realització del dret al desenvolupament, com ara el servei del deute extern o el manteniment d'un ordre econòmic internacional injust, perquè generen pobresa i exclusió social.
3. Tota persona i poble té dret a viure en un medi ambient sostenible i segur, com a base per a la pau i per a la supervivència de la humanitat.
4. L'ús d'armes que facin malbé el medi ambient, en particular les armes radioactives i de destrucció massiva, és contrari al dret internacional humanitari, al dret al medi ambient i al dret humà a la pau. Els Estats que utilitzin tals armes, que han de ser urgentment prohibides, tenen la responsabilitat de reparar tots els danys ocasionats.

Article 5***Dret a la desobediència i a l'objecció de consciència***

1. Les persones i els pobles tenen dret a no ser considerats com a enemics per cap Estat.
2. Tota persona, individualment o en grup, té el dret a la desobediència civil i a l'objecció de consciència enfront d'activitats que suposin amenaces contra la pau;
3. Tota persona, individualment o en grup, té el dret d'obtenir l'estatut d'objecció de consciència enfront de les obligacions militars;
4. Els membres de tota institució militar o de seguretat tenen dret a no participar en guerres d'agressió o altres operacions armades, internacionals o internes, que violin els principis i normes del dret internacional dels drets humans o del dret internacional humanitari. Tenen també l'obligació de desobeir ordres manifestament contràries als principis i normes esmentats. L'obediència deguda no eximeix del compliment d'aquestes obligacions i la desobediència d'aquestes ordres no constituirà en cap cas delictes militar.
5. Tota persona, individualment o en grup, té dret a no participar en —i a denunciar públicament— la investigació científica per a la producció i/o desenvolupament armamentista.
6. Tota persona, individualment o en grup, té el dret a l'objecció laboral i professional, així com a l'objecció fiscal a la despesa militar, enfront d'operacions de suport a conflictes armats que siguin contraris al dret internacional dels drets humans o al dret internacional humanitari.
7. Tota persona, individualment o en grup, té dret a ésser protegida en l'exercici efectiu del dret a la desobediència i a l'objecció de consciència.

Article 6***Dret de resistència contra l'opressió i el totalitarisme***

1. Tota persona i poble té dret a resistir contra règims opressors o totalitaris que cometin crims internacionals o altres violacions greus, massives o sistemàtiques dels drets humans, inclòs el dret a la lliure determinació dels pobles, exercit de conformitat amb el dret internacional.

2. Les persones i els pobles tenen dret a oposar-se a la guerra; als crims de guerra, genocidi, agressió, *apartheid* i crims de lesa humanitat; a les violacions d'altres drets humans universalment reconeguts; a tota propaganda a favor de la guerra, d'incitació a la violència; i a les violacions del dret humà a la pau, segons les definicions de la present Declaració. La glorificació de la violència i la seva justificació com a necessària per construir el futur i permetre el progrés serà prohibida.

Article 7

Dret al desarmament

1. Les persones i els pobles tenen dret a exigir a tots els Estats que procedixin, conjuntament i coordinadament, dins d'un termini raonable, a un desarmament general i complet, sota un estricte i eficaç control internacional. En particular, els Estats han d'eliminar urgentment les armes de destrucció massiva o d'efecte indiscriminat, com ara les nuclears, químiques o biològiques.
2. Les persones i els pobles tenen dret que els recursos alliberats pel desarmament siguin destinats al desenvolupament econòmic, social i cultural dels pobles i a la justa redistribució de les riqueses, atenent especialment les necessitats dels països més pobres i dels grups en situació de vulnerabilitat, de manera que es posi fi a les desigualtats, l'exclusió social i la pobresa.
3. Els Estats haurien d'abstenir-se d'externalitzar a contractistes privats funcions militars i de seguretat inherents a l'Estat.

Article 8

Llibertats de pensament, opinió, expressió, consciència i religió

1. Les persones i els pobles tenen dret a rebre i a accedir a una informació procedent de diverses fonts i sense censura, d'acord amb el dret internacional pels drets humans, per tal de no ser manipulats a favor d'objectius bèl·lics.
2. Les persones i els pobles tenen dret a denunciar qualsevol fet que amenaci o violi el dret humà a la pau, i a participar lliurement i a través de mitjans pacífics en activitats i iniciatives polítiques, socials i culturals de defensa i promoció del dret humà a la pau, sense interferències dels poders públics o d'interessos privats.
3. Les persones i els pobles tenen dret a ser protegits contra qualsevol forma de violència cultural. Amb aquest fi, les persones han de gaudir plenament de les seves llibertats de pensament, consciència, expressió i religió, d'acord amb el dret internacional dels drets humans.

Article 9

Dret al refugi

1. Tota persona té dret a sol·licitar refugi i a gaudir-ne sense discriminació, en els supòsits següents:
 - a) En cas de patir persecució per activitats a favor de la pau i la resta de drets humans, o per reclamar el dret a l'objecció de consciència en contra de la guerra;
 - b) En cas de temor fundat de ser perseguida per agents estatals o no estatals, per motius de raça, sexe, religió, nacionalitat, orientació sexual, pertinença a un determinat grup social, opinions polítiques, estat civil o qualsevol altre estatus;

- c) En cas d'haver de fugir del país d'origen o procedència perquè la seva vida, seguretat o llibertat hagin estat amenaçades per la violència generalitzada, l'agressió estrangera, els conflictes interns, la violació massiva dels drets humans o altres circumstàncies que hagin pertorbat greument l'ordre públic.

2. L'estatut de refugiat ha d'incloure, entre altres coses, el dret a tornar voluntàriament al seu país o lloc d'origen o procedència amb les degudes garanties, una vegada extingides les causes de persecució i, en el seu cas, acabat el conflicte armat.

Article 10

Dret a emigrar i a participar

1. Tota persona té dret a circular lliurement i a emigrar si perillen o són seriosament amenaçats el seu dret a la seguretat humana o el seu dret a viure en un entorn segur i sa, dins dels termes enunciats en l'article 3 de la present Declaració.

2. Per tal de promoure la inclusió social i evitar la violència estructural que genera la discriminació en el gaudi dels drets humans, les persones immigrants tenen dret a participar, individualment o col·lectiva, en els assumptes públics del país on tinguin la seva residència habitual, així com a beneficiar-se de mecanismes i institucions específics de participació.

Article 11

Drets de les víctimes

1. Tota víctima d'una violació dels drets humans té dret, sense discriminació, al seu reconeixement com a tal, a la justícia, a la veritat, i a una reparació efectiva que la protegeixi en front les violacions dels drets humans, en particular de les del dret humà a la pau.

2. Tota persona té el dret imprescriptible i irrenunciable a obtenir justícia enfront de violacions dels seus drets humans, la qual cosa inclourà la investigació i determinació dels fets, així com la identificació i sanció dels responsables.

3. Les víctimes de violacions de drets humans, els seus familiars i la societat en general, tenen el dret imprescriptible a conèixer la veritat.

4. Tota víctima d'una violació dels drets humans té dret que es restableixin els seus drets conculcats; a obtenir una reparació integral i efectiva d'acord amb el dret internacional dels drets humans, inclòs el dret a una indemnització; a mesures de satisfacció o reparació simbòlica; i a garanties de no repetició. Tot allò, sense perjudici del recurs a tribunals populars o de consciència i a institucions, mètodes, tradicions o costums locals de resolució pacífica de conflictes, que siguin admesos per la víctima com mitjans acceptables de reparació.

Article 12

Grups en situació de vulnerabilitat

1. Totes les persones comparteixen la mateixa dignitat humana i tenen el mateix dret a la protecció. No obstant això, existeixen grups en situació de vulnerabilitat que mereixen una protecció especial. Entre ells figuren les dones en determinades situacions, els menors d'edat, les víctimes de la desaparició forçada, les persones amb diversitat funcional física o mental, les persones majors, les persones desplaçades, immigrants i refugiades, així com els pobles indígenes.

2. Els Estats garantiran l'avaluació dels efectes específics que produeixen les diferents formes de violència en el gaudi dels drets de les persones pertanyents a grups en situació de vulnerabilitat. Els Estats també tenen l'obligació d'assegurar l'adopció de mesures correctores, inclòs el reconeixement del dret de les persones pertanyents a grups en situació de vulnerabilitat a participar en l'adopció de tals mesures.
3. Els Estats, les organitzacions internacionals, particularment les Nacions Unides, i la societat civil facilitaran l'aportació específica de les dones en la prevenció, gestió i arranjamant pacífic de controvèrsies, així com en el manteniment, la consolidació i la construcció de la pau després dels conflictes. Amb aquesta finalitat, vetllaran perquè augmenti la representació de les dones en tots els nivells de presa de decisions en les institucions i mecanismes nacionals, regionals i internacionals en matèria de conflictes i pau.
4. Totes les persones privades de llibertat tenen dret a ser tractades humanament i que se'n respecti la vida, dignitat i integritat física i moral. En el cas dels nens i nenes, haurà d'emprar-se únicament com a darrer recurs i limitar-se a casos excepcionals. Els Estats asseguraran condicions de reclusió que afavoreixin la resocialització, en especial dels nens i nenes, procurant-ne la formació, capacitació i desenvolupament integral.
5. La desaparició forçada o involuntària de persones constitueix un crim contra la humanitat. Les seves víctimes tenen dret a al reconeixement de la seva detenció, a recuperar la llibertat, així com a obtenir-ne una reparació íntegra, efectiva, justa i adequada.
6. Els pobles indígenes tenen tots els drets que els garanteix el dret internacional dels drets humans, en particular el dret a viure en les seves terres, a gaudir de les seves riqueses naturals i a la protecció efectiva del seu patrimoni cultural.

Secció B. Obligacions

Article 13

Obligacions per a la realització del dret humà a la pau

1. La realització efectiva i pràctica del dret humà a la pau comporta necessàriament deures i obligacions pels Estats, les organitzacions internacionals, la societat civil, els pobles, les persones, les empreses, els mitjans de comunicació i altres actors socials i, en general, per a tota la comunitat internacional.
2. La responsabilitat essencial per la preservació de la pau i la protecció del dret humà a la pau incumbeix els Estats i també a l'Organització de les Nacions Unides com a òrgan més universal que harmonitza els esforços concertats de les nacions per aconseguir els objectius i els principis proclamats a la Carta de les Nacions Unides.
3. Els Estats adoptaran totes les mesures necessàries per garantir el desenvolupament i la protecció del medi ambient, incloent-hi les estratègies de preparació de desastres, l'absència de les quals suposa una amenaça a la pau. Els Estats tenen l'obligació de cooperar en tots els camps necessaris per tal d'aconseguir la consecució del dret humà a la pau, en particular portant a la pràctica els compromisos existents per promoure i proporcionar un increment dels recursos dedicats a la cooperació internacional per al desenvolupament.
4. Els Estats tenen també l'obligació d'adoptar mesures per construir i consolidar la pau i tenen la responsabilitat de protegir la humanitat del flagell de la guerra. Això, no obstant, no pot ser interpretat per cap Estat com a dret per a intervenir en el territori d'altres Estats.

5. L'Organització de les Nacions Unides ha de ser enfortida en la doble acció de prevenir les violacions i protegir els drets humans i la dignitat humana, inclòs el dret humà a la pau, en casos de violacions greus o sistemàtiques. En particular, correspon al Consell de Seguretat, a l'Assemblea General, al Consell de Drets Humans i a altres òrgans competents, prendre mesures efectives per a la protecció dels drets humans la violació dels quals suposi un perill o una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals.

6. El sistema de les Nacions Unides ha d'implicar-se de manera plena i efectiva, a través de la Comissió de Consolidació de la Pau, en cooperació amb altres entitats de les Nacions Unides i les organitzacions regionals i subregionals, en l'elaboració d'estratègies integrals per a la pau i per a la reconstrucció de països afectats després de la fi dels conflictes armats. Aquestes estratègies han d'assegurar fons estables de finançament i la coordinació efectiva dins del sistema de les Nacions Unides. En aquest context, ha d'aplicar-se efectivament el Programa d'Acció per a una Cultura de Pau, aprovat per l'Assemblea General de les Nacions Unides.

7. Qualsevol acció militar fora del marc de la Carta de les Nacions Unides és inacceptable, constitueix una violació molt greu dels principis i objectius de la Carta, i és contrària al dret humà a la pau. La denominada "guerra preventiva" constitueix un crim contra la pau.

8. Per tal de garantir millor el dret humà a la pau, la composició i procediments del Consell de Seguretat han de ser revisats per tal que reflecteixin i assegurin millor la representació de la comunitat internacional actual, per tal de garantir el dret humà a la pau. Els mètodes de treball del Consell de Seguretat han de ser transparents i permetre la participació de la societat civil i d'altres actors en els seus debats.

Part II

APLICACIÓ DE LA DECLARACIÓ

Article 14

Establiment del Grup de Treball sobre el Dret Humà a la Pau

1. S'establirà un Grup de Treball sobre el Dret Humà a la Pau (denominat, d'ara endavant, el Grup de Treball), compost per deu membres, al qual s'encomana el desenvolupament de les funcions que s'assenyalen en l'article 16.
2. El Grup de Treball es componrà d'experts nacionals dels Estats membres de les Nacions Unides que realitzaran les seves funcions amb completa independència i a títol personal.
3. Per a la seva elecció es tindran en compte els criteris següents:
 - a) Els experts hauran de tenir alta consideració moral, imparcialitat i integritat, així com acreditar una experiència prolongada i suficient en qualsevol dels àmbits enunciats en la Part I de la present Declaració;
 - b) Distribució geogràfica equitativa i representació de les diferents formes de civilització i dels principals sistemes jurídics del món;
 - c) Assegurar una representació equilibrada de gèneres;
 - d) No hi podrà haver dos experts nacionals d'un mateix Estat.
4. Els membres del Grup de Treball seran escollits mitjançant una votació secreta en una sessió de l'Assemblea General de les Nacions Unides, a partir d'una llista de candidats proposats pels Estats membres i per organitzacions no governamentals amb estatut consultiu. Resultaran escollits els deu candidats que obtinguin el major nombre de vots i una majoria de dos terços dels Estats presents i votants. L'elecció inicial tindrà lloc, com a màxim, tres mesos després de la data d'aprovació de la present Declaració.

5. Els experts seran escollits per quatre anys i només podran ser reelegits una sola vegada.
6. El Grup de Treball es renovarà per meitats cada dos anys.

Article 15

Funcions del Grup de Treball

1. El Grup de Treball té la funció principal de promoure l'observança i l'aplicació de la present Declaració. Durant l'exercici del seu mandat té les següents atribucions:
 - a) Promoure mundialment el respecte i la consciència del dret humà a la pau actuant amb discreció, objectivitat i independència, i adoptant un enfocament integral que tingui en compte la universalitat, interdependència i indivisibilitat dels drets humans i la imperiosa necessitat d'assolir una justícia social internacional;
 - b) Recaptar, reunir i reaccionar eficaçment enfront de qualsevol informació pertinent que procedeixi dels Estats, organitzacions internacionals i els seus òrgans, organitzacions de la societat civil, particulars interessats i qualsevol altra font fidedigna;
 - c) Realitzar investigacions *in loco* sobre violacions del dret humà a la pau i informar-ne els òrgans pertinents;
 - d) Dirigir, quan ho estimi oportú, recomanacions, crides i accions urgents als Estats membres de les Nacions Unides, per tal que adoptin mesures adequades per a la realització efectiva del dret humà a la pau, d'acord amb allò establert en la Part I d'aquesta Declaració. Els Estats atorgaran la deguda consideració a aquestes recomanacions i crides;
 - e) Elaborar, per iniciativa pròpia o a petició de l'Assemblea General, el Consell de Seguretat o el Consell de Drets Humans, els informes que consideri necessaris en cas d'amenaça imminent o violació greu al dret humà a la pau, en els termes definits en la Part I de la present Declaració;
 - f) Presentar anualment un informe d'activitats a l'Assemblea General, al Consell de Seguretat i al Consell de Drets Humans, en el qual s'inclouran les recomanacions i conclusions que estimi necessàries per a la promoció i protecció efectiva del dret humà a la pau, tot prestant especial atenció als conflictes armats;
 - g) Preparar, a l'atenció de l'Assemblea General, un projecte de convenció internacional sobre el dret humà a la pau, que inclogui un mecanisme processal de verificació i control de la seva aplicació efectiva. El futur mecanisme convencional i el Grup de Treball coordinaran les seves funcions i evitaran la duplicació d'activitats;
 - h) Contribuir a l'elaboració de definicions i normes sobre el crim d'agressió i els límits de la legítima defensa;
 - i) Remetre al Fiscal de la Cort Penal Internacional o qualsevol altra jurisdicció penal internacional competent tota informació fidedigna que hagi rebut sobre qualsevol situació en la qual sembli que s'hagin produït crims de la competència de la Cort o de la jurisdicció penal internacional de què es tracti;
 - j) Aprovar per majoria absoluta dels seus membres els mètodes de treball per al funcionament ordinari del Grup de Treball, els quals hauran d'incloure, entre altres, regles aplicables a la designació de la Mesa, així com a l'adopció de les seves decisions i recomanacions.

2. Si be el Grup de Treball tindrà la seva seu a Nova York i s'hi reunirà durant tres períodes ordinaris de sessions al llarg de l'any, així com en els períodes extraordinaris de sessions que determini d'acord amb els seus mètodes de treball, podrà reunir-se en altres llocs que es determinin de conformitat amb els seus mètodes de treball. El Grup de Treball disposarà d'una Secretaria permanent que serà proporcionada pel Secretari General. El seu finançament, incloses les investigacions *in loco*, seran a càrrec del pressupost regular de les Nacions Unides.

DISPOSICIONS FINALS

1. Cap disposició de la present Declaració podrà ser interpretada en el sentit que confereix a qualsevol Estat, grup o persona el dret d'emprendre o desenvolupar una activitat o realitzar qualsevol acte contrari als propòsits i principis de l'Organització de les Nacions Unides, o amb tendència a suprimir o violar qualsevol de les disposicions de la present Declaració, del dret internacional de drets humans o del dret internacional humanitari.
2. Les disposicions d'aquesta Declaració s'entendran sense perjudici de qualsevol altra disposició més propícia per a la realització efectiva del dret humà a la pau, enunciada en virtut de la legislació interna dels Estats o resultat del dret internacional en vigor.
3. Tots els Estats hauran d'aplicar de bona fe les disposicions de la present Declaració, adoptant les mesures pertinents de caràcter legislatiu, judicial, administratiu, educatiu o de qualsevol altra índole que puguin ser necessàries per promoure la seva realització efectiva.

Parlament de Catalunya, Barcelona, 2 de juny de 2010

**President: Ambaixador ANWARUL K. CHOWDHURY
(Bangladesh)**

Antic sotssecretari general i alt representant de les Nacions Unides (2002-2007). Antic representant permanent de Bangladesh a la seu de les Nacions Unides a Nova York (1996-2001). Ha estat premiat amb la medalla d'or Gandhi de la UNESCO per la Cultura de Pau i guardonat amb el premi *First Spirit of the UN*. Actualment presideix el comitè d'ONG pel dia Internacional de la Pau a les Nacions Unides, Nova York.

**Vicepresident: Sra. FATIMATA –BINTA VICTOIRE DAH
(Burkina Faso)**

Membre del comitè de les Nacions Unides per a l'eliminació de la discriminació racial des de 2004. Elegida vicepresidenta (2006-2008) i presidenta (2008-2010). Antiga cap del Departament d'Àfrica al Ministeri d'Afers Exteriors de Burkina Faso. Antiga vicepresidenta tercera del Comitè de Dones Africanes per la Pau i el Desenvolupament (1998-2002).

**Relator: Sr. JOSE LUIS GOMEZ DEL PRADO
(Canadà/Espanya)**

President del Grup de Treball del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides sobre l'ús dels mercenaris. Antic membre del Grup Consultiu de les Nacions Unides per al Fons Voluntari del Primer Decenni Internacional dels Pobles Indígenes del Món. Antic membre de l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans (1981-1997).

**Sr. DOUGLASS CASSEL
(Estats Units d'Amèrica)**

Professor de Dret i Director del Centre pels Drets Humans i Civils de la Universitat de *Notre Dame*, als Estats Units. Advocat davant la Comissió i la Cort Interamericana de Drets Humans. Antic conseller jurídic de la comissió de les Nacions Unides per a la Veritat al Salvador. President de la fundació *Due Process of Law*, a Washington D.C.

**Sra. JASMINKA DZUMHUR
(Bòsnia i Hercegovina)**

Membre del Grup de Treball del Consell de Drets Humans de les Nacions Unides sobre les desaparicions forçades o involuntàries. Defensora del poble de Bòsnia i Hercegovina. Antiga presidenta del Tribunal de delictes menors de Zenica. Cofundadora de l'associació de dones "Medica" de Zenica i del centre d'ajuda legal per a les dones. Membre del Consell Directiu de la

xarxa de dones per a l'economia a Bòsnia i Hercegovina i del Consell Directiu de la iniciativa de dones de Bòsnia.

**Sra. BELELA HERRERA SANGUINETTI
(Uruguai)**

Professora i política. Antiga diputada del Ministeri d'Afers Exteriors de la República d'Uruguai (2005-2008). Antiga membre de l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats. Antiga directora adjunta de la divisió de Drets Humans de la missió de les Nacions Unides al Salvador. Antiga observadora de Drets Humans de la missió conjunta NU-OEA a Haití i en el procés electoral de Sud-àfrica. Antiga directora de cooperació i relacions internacionals de la municipalitat de Montevideo.

**Sra. ZONKE ZANELE MAJODINA
(Sud-àfrica)**

Membre del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides. Antiga presidenta adjunta i comissionada del la Comissió Sud-africana de Drets Humans. Membre de la Societat Internacional per la Salut i els Drets Humans, l'Institut Africà de Sud-àfrica, el grup de suport a la salut als districtes sud-africans, el fons d'ajuda per als refugiats sud-africans, el fòrum de directius negres sud-africans i la fundació per al desenvolupament institucional i social.

**Sr. KINHIDE MUSHAKOJI
(Japó)**

Director del Centre per a l'Associació Asia-Pacífic de la Universitat d'Osaka. Vicepresident del Moviment Internacional contra totes les formes de discriminació i racisme (IMADR). President del Centre d'Informació sobre Drets Humans d'Àsia-Pacífic (*Hu-Rights* Osaka). President del Centre Internacional per la Pau d'Osaka (*Peace Osaka*). Membre del Consell del Fòrum per al Desenvolupament Cultural d'Àsia ACFOD).

**Sr. ALEJANDRO TEITELBAUM
(Argentina)**

Advocat expert en dret internacional i drets humans. Graduat per la facultat de Dret de la Universitat de Buenos Aires. Diplomata en Relacions Econòmiques Internacionals per l'Institut de Desenvolupament Econòmic i Social de la Universitat de Paris I (França). Antic representant de la Federació Internacional de Drets Humans i de l'Associació Americana de Juristes davant l'Oficina de les Nacions Unides a Ginebra (1985-2006).

**Sr. ROMAN WIERUSZEWSKI
(Polònia)**

Director del Centre de Drets Humans Poznan. Professor de l'Escola de Ciències Socials i Humanitats de Varsòvia. Membre del Consell Polonès per als Refugiats. Expert en Drets Humans de l'OSCE. Membre del Consell Consultiu Jurídic del Ministeri de Relacions Exteriors. Antic cap de la unitat de l'antiga Iugoslàvia del Centre de les Nacions Unides per als Drets Humans. Antic cap de missió de l'OACNUDH a Sarajevo, antiga Iugoslàvia. Antic membre del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides.

INTERNATIONAL
CATALAN
INSTITUTE

FOR PEACE

GRAN VIA DE LES CORTS CATALANES 658, BAIXOS
08010 BARCELONA (SPAIN)
T. +34 93 554 42 70 | F. +34 93 554 42 80
ICIP@GENCAT.CAT | WWW.ICIP.CAT

aEDID
Asociación Española
para el Derecho Internacional
de los Derechos Humanos